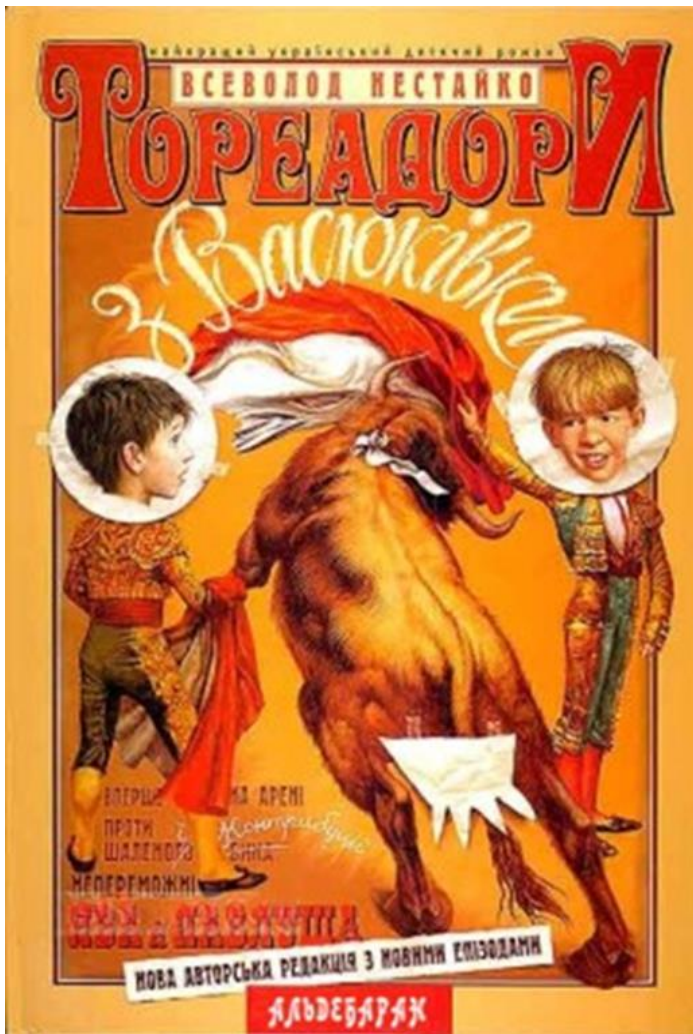

8 творів української літератури з відмінним гумором

Твори українських письменників – дуже хороша можливість відпочити від буденності, збагатити свій словниковий запас та краще пізнати історію та культуру свого краю. А якщо вдало підібрати автора, можна ще й добряче посміятися.

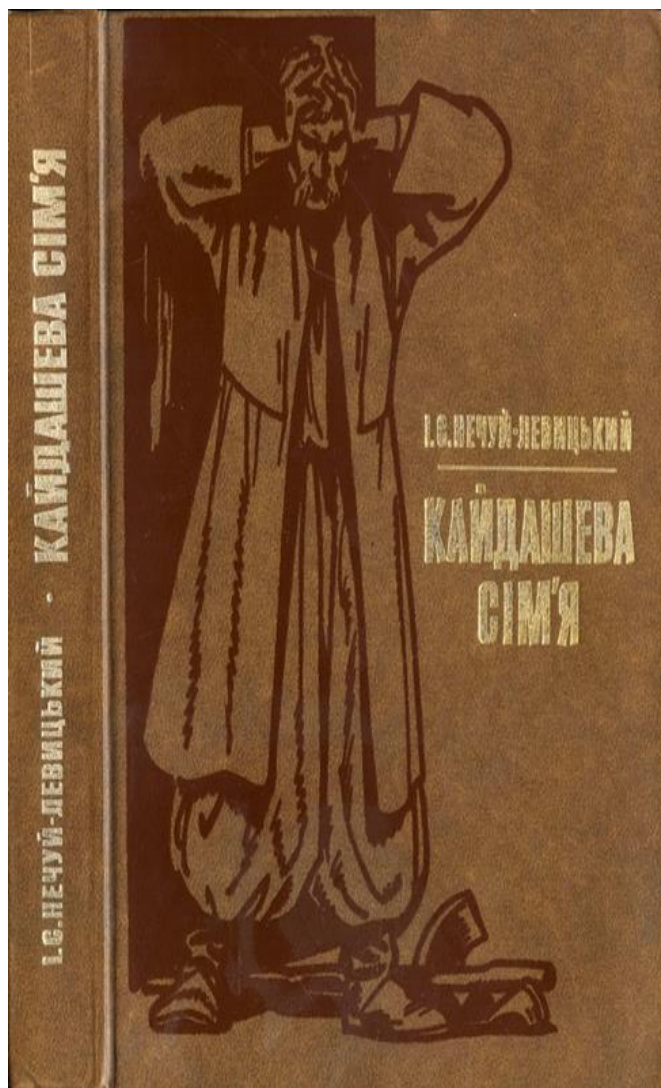
“Тореадори з Васюківки” Всеволод Нестайко

Важко знайти в нашій літературі щось настільки веселе, талановите й дотепне, як ця неперевершена книга Всеволода Нестайка, якого часто називають Гоголем сучасної української дитячої літератури. Недаремно «Тореадори з Васюківки» перекладено двадцятьма мовами і внесено до Особливо Почесного списку Андерсена як один з найвидатніших творів світової літератури для дітей. Це перше видання нової авторської редакції роману з новими надзвичайно веселими епізодами. Головними героями повісті є звичайні школярі з села Васюківка — Павлуша Завгородній і Ява Рень. Розбишаку Яву та спокійного домашнього хлопчика Павлушу об'єднує спільне бажання — бути відомими на весь світ. Книга розкриває всі аспекти дружби, взаємодопомоги та довіри один до одного.

Кайдашева сім'я

Іван Нечуй-Левицький

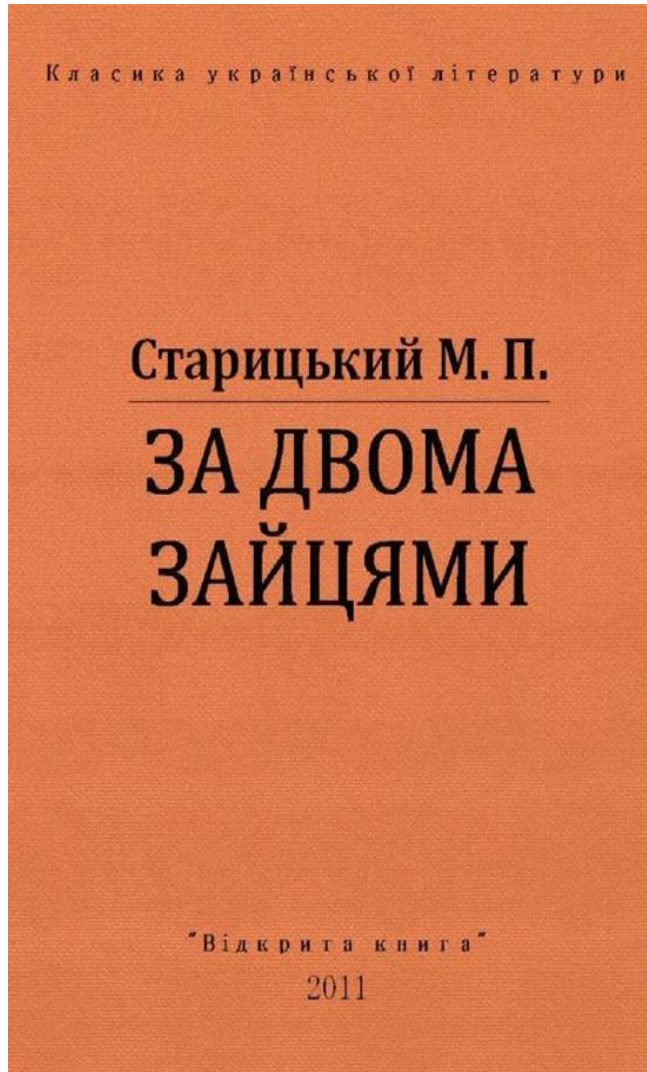

Іван Нечуй-Левицький — видатний український письменник-реаліст, перу якого належать оповідання і повісті з народного життя, що становлять найбільш вагому та класично викінчену сторінку його творчості. Колоритні постаті героїв, соковитий гумор та сміливе поєднання серйозного і навіть трагічного з комічним зробили твори Нечуя-Левицького справжніми перлинами української прози.

За словами Івана Франка, повість “Кайдашева сім’я” належить до “найкращих оздоб українського письменства”. З великою художньою силою І. Нечуй-Левицький на прикладі однієї сім’ї змалював український національний колорит. Перед читачем постає низка яскравих персонажів: забобонний Кайдаш, чванлива й пихата Кайдашиха, бриклива Мотря, понурий Карпо, доброзичливі Лаврін та Мелашка. Книга зачаровує непідробним гумором, веселими й дотепними діалогами, чудовими пейзажами та сценами щирого кохання.

За двома зайцями

Михайло Старицький

Головний герой
комедійної п'єси —
легковажний цирульник
(перукар) Свирид
Голохвастов, який
вирішує вигідним
шлюбом виправити своє
матеріальне становище.
Сподіваючись на свою
привабливу зовнішність,
Голохвастов починає
залицятися одразу до двох
дівчат, але народ знає: за
двома зайцями побіжиш,
жодного не спіймаєш.

“Мисливські усмішки та інші оповідання”

Остап Вишня

Остап Вишня (Павло Михайлович Губенко) — самобутній український сатирик і гуморист. Його творам властиві лаконізм, дотепність і образність мови. Здоровий гумор та нищівна сатира роблять його твори не лише цікавими, але й актуальними.

“Мисливські усмішки” Остапа Вишні (1889—1956) поєднують у собі пейзажний ліризм та народний гумор. Мудрий і дотепний оповідач, тобто сам автор, розповідає різні мисливські бувальщини, ділиться своїми спостереженнями та життєвим досвідом. Метою полювання для письменника було насамперед бажання долучитися до чистого світу природи й відчути себе її частинкою. Його твори заворожують соковитою народною мовою, багатством відтінків комічного, лукавим і добродушним настроєм.

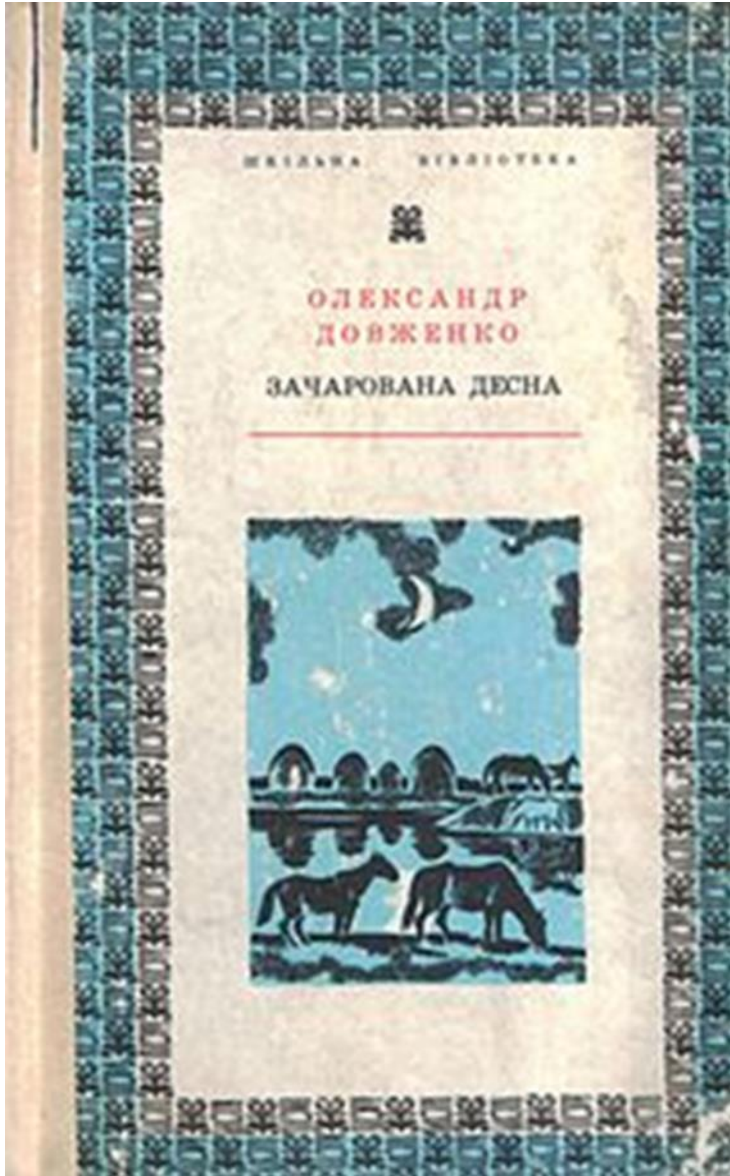
“Мина Мазайло” Микола Куліш

Комедія «Мина Мазайло» відрізняється оригінальним сюжетом, у якому переплетено культурно-соціальний та родинно-інтимний аспекти, містить галерею виразних характерів з індивідуалізованим культурним і національним світоглядом, насичена дотепними, пародійними, карикатурними, фарсовими сценами.

У творі використано широкий діапазон живої і тому колоритної мови, що відбиває специфіку духовних та національних цінностей основних персонажів. Комедія характеризується широкою палітрою інтонацій та мелодійних візерунків — веселих, ніжних, мажорних, романтичних, елегійних, сумних, трагікомедійних і навіть фантасмагорійних.

“Зачарована Десна” Олександр Довженко

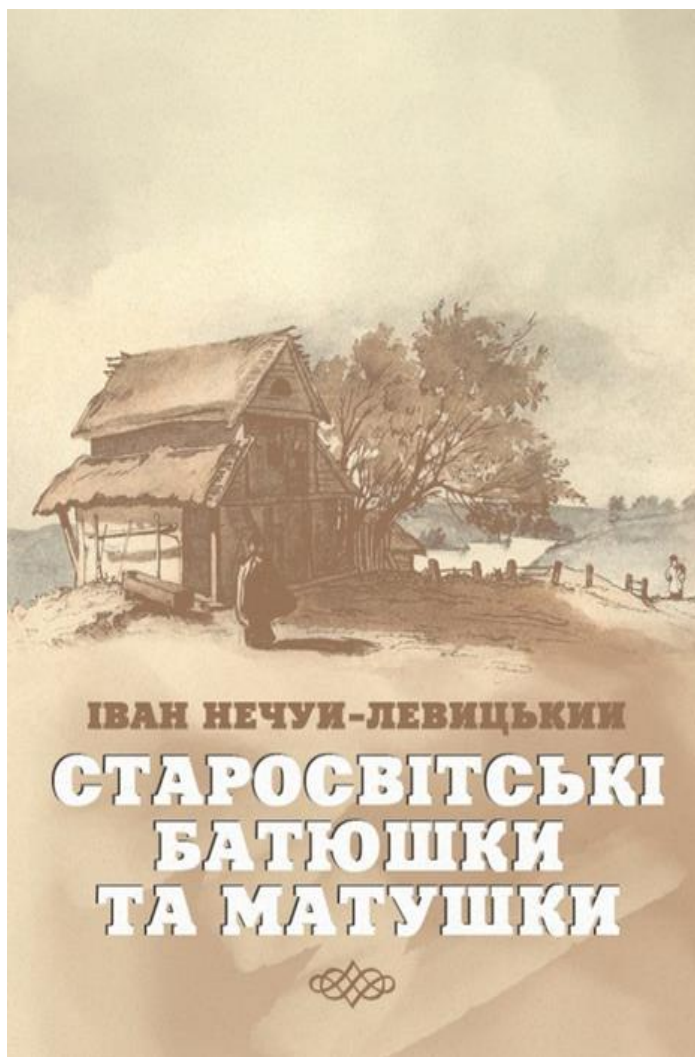

Зачарована Десна (1956) — автобіографічна повість, спогади Олександра Довженка про дитинство в рідному селі на Чернігівщині. Твір сповнений тонкого гумору. Повість є гімном річки Десна, рідному чернігівському краю, селянам-трудівникам і сільському способу життя.

Автор змальовує свої перші кроки пізнання життя, «перші радощі, і вболівання, і чари перших захоплень дитячих...», свою родину, торкається питання релігії.

“Старосвітські батюшки та матушки”

Іван Нечуй-Левицький

Повість “Старосвітські батюшки та матушки” Івана Нечуя-Левицького (1838—1918) — багатоплановий твір про світське життя священників та їхніх сімей, за яким постає драматичне, сповнене пекучих проблем життя простого народу. Уже з перших сторінок повість захоплює читача, книгу хочеться прочитати зразу, не відкладаючи на завтра. Приваблюють оригінальний сюжет, психологічно переконливі персонажі, замальовки краєвидів, цікаві описи церков, звичаїв, обрядів, вечірок молоді, неповторний гумор, тонка іронія, яскрава й дотепна мова та істинний гуманізм. Тривалий час повість залишалась поза увагою читача, і тільки тепер вона повертається до нас. Тим більше, що у поведінці багатьох персонажів повісті ми легко впізнаємо себе і наше теперішнє суспільство.

“Вишня і я”

Олексій Чупа

Ярчик і не підозрює, що найважливішою людиною у його житті стане маленька дівчинка, яку він випадково зустрів у крамниці.

Спочатку трохи сторожко і боязко, а чимдалі — тим легше і невимушеніше вони повністю змінюють життя одне одного. Вишня дізнається, а Ярчик по-новому відкриває для себе, якою важкою і водночас потрібною ношею є відповідальність, що таке справжня турбота і наскільки цінним є здобути чийось беззастережну довіру.

Легка, приємна книга про дитину, яка вміє бути дорослою і дорослого, який вміє бути дитиною. Автор намагався писати максимально простою мовою без запозичених слів. Сюжет також без крутих поворотів, але незвичність ситуації спонукає дочитати до останньої сторінки.

Книга, над якою встигаєш і посміятися, і подумати про важливі речі.